

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **Ing. V. K.**, bytem P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, v řízení o žalobě ze dne 11.10.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2012 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2012 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 17.5.2012 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou datovanou 11.10.2012 doručenou zdejšímu soudu osobně téhož dne se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2012 č.j. X. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle jeho názoru zdravotní stav neodpovídá zdravému člověku; navrhl, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav a aby soud po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované. (K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 24.8.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.5.2012 č.j. X, kterým byla žalobci zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 10.5.2012 není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 30%.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založených záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne

10.5.2012 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného dne 21.8.2012 ČSSZ pracoviště Plzeň v námitkovém řízení, soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 11b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního byla dle § 3 vyhlášky tato hodnota zvýšena o 10%, takže celkově činí 30%.

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 19.10.2012 mimo jiné k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. s tím, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 24.8.2012 č.j. 591 217 0825/44091-Ter bylo žalobci doručeno dne 1.9.2012.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 21.11.2012*, jemuž byl přítomen i žalobce, a v závěru posudku bylo uvedeno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (24.8.2012) nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou atypické bolesti hlavy bez zjištěné adekvátní příčiny; žalobce není schopen práce ve stresových podmínkách se zvýšenou psychickou námahou, ve styku s kožními agresory; je schopen práce bez stresu s využitím svého kvalifikačního potenciálu v denních směnách. PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly VI, položky 11b) přílohy k vyhlášce, pro kterou je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20% na horní hranici, tj. 20%, neboť se jedná o těžké bolesti hlavy, které ovlivňují některé denní aktivity; v souladu s řízením o námitkách dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky komise zvýšila hodnotu o 10%, vzhledem k dalšímu postižení, především smíšené poruše dissociativní; celková hodnota poklesu pracovní schopnosti je tedy 30%; komise také uvedla, že nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 11a), neboť nejsou omezeny denní aktivity, subjektivní obtíže jsou bez významnější objektivní symptomatologie; nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 11c), neboť se nejedná o postižení s těžkým průběhem, pro těžký průběh podrobným vyšetřením ve FN v Plzni neshledány objektivní podklady. PK MPSV v procentuálním hodnocení poklesu pracovní schopnosti rovněž zhodnotila subjektivní obtíže žalobce a přihlédla k obsahu žaloby, ve které sdělil své subjektivní obtíže a sděluje, a také, že zahájil terapii dissociativní poruchy, což je v rozporu se sdělením při jednání u komise, kdy další vyšetření v této oblasti striktně zamítal a dle vlastního sdělení předepsané léky neužíval. Závěrem komise uvedla, že žalobce je posuzován jako projektant, rekvalifikace není nutná; je schopen využít svých nabytých schopností a zkušeností v daném oboru i individuální formou ve vlastním tempu, bez stresu. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Podáním ze dne 17.12.2012 žalobce soudu sdělil, že trvá na podané žalobě, jelikož na jeho zdravotním stavu se nic nezlepšilo; posudek byl proveden z jeho pohledu velice formálně – odhaduje dobu trvání 5-7 minut, jinak bylo opsáno z předchozích materiálů; opět mu nebylo vysvětleno, proč má bolest v článku prostředníku levé ruky – dříve popsáno jiným lékařem jako kožní léze; neurovaskulární konflikt nebyl vůbec brán v potaz – vyšetření MR 03/12.

Při ústním jednání konaném dne 16.1.2013 žalobce setrval na podané žalobě a navrhl doplnění posudku PK MPSV s tím, aby se komise vyjádřila k jeho námitkám dnes uvedeným, případně si vyžádala veškerou zdravotní dokumentaci, kterou má u svého praktického lékaře MUDr. K. či neuroložky MUDr. P. Soud odročil jednání na neurčito za účelem doplnění posudku PK MPSV.

*K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni po jednání konaném dne 29.1.2013 doplnila posudek a v jeho závěru uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 21.11.2012. Komise dále uvedla, že byla zhodnocena kompletní dokumentace MUDr. K. a MUDr. P., nepřinesla však posudkové novum, jelikož nálezy v dokumentaci již byly doloženy při projednání PK MPSV. Atypické bolesti hlavy měla diagnostikovat komplementární vyšetření provedená během hospitalizace v Privamedu, nebyla však nalezena natolik závažná patologie v nálezu, která by mohla být označena za příčinu bolestí. Proto při hospitalizaci bylo provedeno i konsiliární psychiatrické vyšetření se shrnutím – jedná se o poruchu dissociativní smíšenou, ale uvedena rovněž i somatomorfni vegetativní dysfunkce tzn., že obtíže žalobce se mohou vzájemně prolínat a prožívané bolesti mohou potencovat i dissociativní poruchu a naopak; bylo doporučeno psychologické vyšetření k upřesnění typů smíšené poruchy osobnosti (*porucha dissociativní smíšená, somatomorfni vegetativní dysfunkce*), aby celou problematiku mohlo ještě lépe ozřejmit, ale když doporučenou medikamentózní léčbu žalobce odmítl, nemohl být prokázán ani zlepšující efekt zavedené medikace.*

Při ústním jednání konaném dne 20.3.2013 žalobce setrval na podané žalobě i po sdělení obsahu doplnění posudku PK MPSV ze dne 29.1.2013, ale souhlasil s podrobením se psychologickému vyšetření, aby prokázal svá tvrzení o invaliditě, proto soud jednání odročil na neurčito za účelem vyčkání výsledku psychologického vyšetření žalobce. (Dne 20.3.2013 zdejší soud požádal ošetřujícího praktického lékaře žalobce o zajištění jeho psychologického vyšetření, čemuž bylo vyhověno a žalobce následně dne 22.4.2013 osobně doručil zdejšímu soudu lékařskou zprávu z Fakultní nemocnice Plzeň ze dne 4.4.2013 – psychologické vyšetření provedla PhDr. Š.)

Po doručení lékařské zprávy z psychologického vyšetření žalobce soud znovu požádal PK MPSV o doplnění posudku, čemuž bylo vyhověno po jednání dne 6.6.2013 a v závěru doplnění posudku komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. 24.8.2012, byl žalobce uznán na základě psychiatrického vyšetření při hospitalizaci od 9.3.2012 invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Komise uvedla, že na základně nově doložených údajů považuje za příčinu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu u žalobce atypické bolesti obličeje u osobnosti s premorbidní dissociativní poruchou se somatomorfní vegetativní dysfunkcí, když byl anamnesticky dlouhodobě léčen na stomatologické klinice pro bolesti v obličejové části hlavy, prodělal několik resekci zubů, atypická bolest dlouhodobě stimulovala osobnostně daný terén, který dle posledního psychologického vyšetření lze považovat až za smíšenou poruchu osobnosti, spíše však o psychosomatickou poruchu dle komise. Porucha je středně těžká, neboť žalobce i přes své velmi dobré intelektové schopnosti nemůže ve společnosti sociálně fungovat a výkon denních aktivit je značně omezen. Tento stav byl již diagnostikován při psychologickém vyšetření PhDr. Š. v roce 2006 a potvrzen při hospitalizaci v nemocnici v Privamedu na neurologii od 7.3.2012 do 14.3.2012, kdy v rámci hospitalizace provedl konsiliární vyšetření MUDr. W. dne 9.3.2012. Komise proto hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly V, položky 5c), přílohy k vyhlášce, pro kterou je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35% na horní hranici rozmezí, to je 35% vzhledem k dalšímu postižení - chronické psoriase a tato míra poklesu nebyla dále navýšena dle § 3 a § 4 vyhlášky. Dále komise uvedla, že nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 5d), neboť u žalobce se nejedná o obsedantně kompulsivní poruchu, která by vedla k neschopnosti kontaktu žalobce mimo přirozené sociální prostředí vedoucí až k poskytování ústavní péče, nejedná se o těžké narušení společenských funkcí a výkonu většiny denních aktivit. Datum vzniku invalidity byl stanoven dnem 9.3.2012 (nálezem v nemocnici Privamed). (*Stejnopisy doplnění posudku byly doručeny žalobci i zástupci žalované.*)

Při ústním jednání konaném dne 26.6.2013 žalobce nadále setrval na podané žalobě, požadoval jejímu vyhovění a nepožadoval žádné náklady řízení. Zástupce žalované s ohledem zejména na poslední doplnění posudku PK MPSV ze dne 6.6.2013 ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech

důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 24.8.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora uvedeného doplnění posudku PK MPSV ze dne 6.6.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je ***žaloba podaná důvodně***, a ***soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2012 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 17.5.2012 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení*** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož až dle posledního doplnění posudku PK MPSV je žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 9.3.2012 (psychiatrické vyšetření při hospitalizaci v Privamedu), když míra jeho poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ pracoviště Plzeň (30% poklesu pracovní schopnosti), přičemž nelze přehlédnout, že se žalobce odmítal podrobit psychologickému vyšetření a podrobil se mu až v průběhu tohoto soudního řízení, proto jeho výsledek mohl být zhodnocen až PK MPSV v posledním doplnění posudku vyžádaném zdejším soudem.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 9.3.2012 invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *uznání invalidity uvedeného stupně od předmětného data*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 62/2012 ze dne 26.6.2013, když rozhodnutí o přiznání invalidity by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobce je invalidní již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla v řízení o námitkách jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 17.5.2012.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval náklady tohoto řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 26. června 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně